

“Место где време још увек
стоји иако постоји више од две
стотина година...”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“Косанчићев Венац, најстарија
калдрма у граду мами осмехом
тајанствене даме...”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

"...осећајући жену у себи
живи своју љубав свакодневице
верујући да душа
није на продају."

Из романа "Четири портрета са
Косанчићевог Венца"

Зорица Тијанић

“Неко ко хоће да Вас мења,
почевши од особина до
карактера, бое да Вас замени
неким другим ко ће имати
подношљивије особине.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

“Нису знали да се ја осећам
боље када схватим да је
пронашао свој пут или открио
оно што га је дуго мучило а
није умео да дефинише.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“Претерани успеси увек воде у
ароганцију.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“Неко ко је прошао целокупан
третман психотерапије да би
разумео зашто су се други
понашали лоше”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“Чекала сам чежњиво неког
таквог, ко би ми правио
венчиће од пољског цвећа и
уместо на венчање одвео на
крстарење на којем би ронили у
дубину душе једно другом.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“Превелика очекивања често би
се завршавала болешћу.....”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“Бедем стражара био је
постављен на њеном срцу само
да нико не би ту ушао и
повредио је.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

“Ако поверење крене да се
губи, љубав почиње да
ишчезава, слутећи да је крај
на почетку.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

“Прошао је цео век од када је
крај света почео а неке ствари
су остале исте.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“Све се мењало за тај проклети
динар па и пријатељства.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“Колика је цена за бол?”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“Љубави ће бити за нас ако је
дајемо несебично...”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“...и бирала је станове у
поткровљима како не би имала
изнад себе никог осим неба.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

"Многи не воле недељу јер живе
унапред."

Из романа "Четири портрета са
Косанчићевог Венца"

Зорица Тијанић

"...мора кренути у борбу и
доказати најпре себи да је
вредна."

Из романа "Четири портрета са
Косанчићевог Венца"

Зорица Тијанић

“Како ћу признати своје грехе
кад на њих већ сад помишљам?”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“Не осуђујем јер је људски не
знати!”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

" Осетила сам укус суза које
су кренуле да чисте моју
тугу. "

Из романа "Четири портрета са
Косанчићевог Венца"

Зорица Тијанић

" Никада не бих признала да
сам заљубљена."

Из романа "Четири портрета са
Косанчићевог Венца"

Зорица Тијанић

" Љубав је била први смисао
свега."

Из романа "Четири портрета са
Косанчићевог Венца"

Зорица Тијанић

" ...лепота душе била је
безгранична у њој."

Из романа "Четири портрета са
Косанчићевог Венца"

Зорица Тијанић

" ...као да је на леђима носио
терет свих наших судбина."

Из романа "Четири портрета са
Косанчићевог Венца"

Зорица Тијанић

" Људи су се плашили осећања
као неке срамоте."

Из романа "Четири портрета са
Косанчићевог Венца"

Зорица Тијанић

" Да ли би ме одвеле његове
стопе на место где се састаје
душа са срцем....."

Из романа "Четири портрета са
Косанчићевог Венца"

Зорица Тијанић

“ Ја сам изабрала овај пут да
ми се допадне неко ко је
забрањен.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“ Нашла сам мир и уточиште у
свом бедему самоће... ”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“ Смисао се тражи у себи и у
својим склоностима.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“ Све оно што ноћ обећа
постаје илузија у прабини
буђења и умире лагано у
језивој тами.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

“ Дубина по којој смо газили
обоје била је судбински траг
вођен мирисом љубави
предпостављен заблудама.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

" Кроз ходнике таме корачали
су људи обучени у бело.
Изнад облака су се смешиле
зелене очи."

Из романа "Четири портрета са
Косанчићевог Венца"

Зорица Тијанић

“ Било ме је срамота своје
љубави. ”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

" Желела сам да ухватим додир
у сећању, кроз сан да измаштам
и ишчитам молитву за буђење
нежности."

Из романа "Четири портрета са
Косанчићевог Венца"

Зорица Тијанић

“ Понекад су чежње оно што нас
држи данима у нади.”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић

“ Био је потиснут у сивилу
планина које су скривале љубав
од сопства. ”

Из романа “Четири портрета са
Косанчићевог Венца”

Зорица Тијанић